

DESTER

No. 1 NOVEMBER 1955

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

De Manti Tempel

65e JAARGANG

Nr 11

INHOUD:	Blz.
Onze Profeet spreekt	331
Genealogie	333
De vraag van de maand	336
Oorlog voeren	337
Ouderlingen-reunie van de Hollandse Ring	340
Meer dan vijftig jaar	342
Het zout	344
Derde kwartaal conferentie in de Hol- landse ring	346
Mutaties in de Hollandse Ring	350
De Utrechtse districtsconferentie op 24 oktober	352
Het nieuwe zendingspresidentschap	355
Gebeurtenissen in de zending	357
De onvernietigbaarheid van het leven	364

Redacteur: DALE R. CURTIS, President der Nederlandse Zending
Amersfoortsestraatweg 214, Huizen (N.H.)

Assistent: A. D. JONGKEES
Melvill van Carnbeelaan 54, Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

ONZE PROFEET SPREEKT**De waarde
van een kind**

door President David O. McKay

Wat is een kind waard? Uw kind? Zijn geest kwam uit de hemel, van God de Eeuwige Vader. De geest van uw kleine en gelijk een reine engel, die in een klein lichaam woont. Hij kwam uit de tegenwoordigheid van onze Hemelse Vader en hij kwam om voor korte tijd bij u op aarde te wonen, doch voor altijd na de opstanding.

Onze Vader in de Hemel wenst dat wij een reine geest en een rein lichaam hebben, zodat wij tot Hem kunnen terugkeren. Zo lang babies, kinderen en ouders rein zijn, kunnen zij altijd in de tegenwoordigheid van onze God, van waar wij zijn gekomen, terugkomen.

God verwacht van ons, dat wij ons lichaam zo rein als een klein kind zullen houden; en als wij Hem gehoorzamen, zullen wij zo rein wezen. Ik ken iemand, die zichzelf rein en goed hield, zoals hij werd geboren. U kent hem.

Er was een vrouw, wier naam Hanna was. Zij had geen kind; zij schreide ieder jaar, wanneer zij naar de tempel ging, omdat de Here haar geen kind had geschonken. Zij geloofde dat het voor haar de grootste zegen zou zijn. En dat was het.

Lees nu eens het achtste vers van I Samuël:

”Toen zeide Elkana, haar man: Hanna, waarom weent gij, en waarom eet gij niet, en waarom is uw hart kwalijk gesteld? Ben ik u niet beter dan tien zonen?” (1 Sam. 1 : 8).

Maar Hanna bad:

”... Heere der heirscharen, zo Gij eenmaal de ellende Uwer dienstmaagd aanziet, en mijner gedenkt, en Uw dienstmaagd niet vergeet, maar geeft aan Uw dienstmaagd een mannelijk kind, zo zal ik dat den Heere geven al de dagen zijns levens...” (Ibid. 1 : 11)

Samuël werd geboren, en ofschoon hij nog een klein kind was, werd hij naar de tempel gebracht. Hanna zeide:

”Daarom heb ik hem ook den Heere overgegeven al de dagen, die hij wezen zal; hij is van den Heere gebeden.” (Ibid. 1 : 28)

Dan zegt de bijbeltekst verder: ”En hij bad aldaar den Heere aan.” Op zekere nacht, nadat de lamp was gedooft en Samuël naar bed was gegaan en de hoge priester Eli sliep, gebeurde het:

”Dat de Heere Samuël riep; en hij zeide: Zie, hier ben ik.

”En hij liep tot Eli en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij ge-

roepen. Doch hij zeide: Ik heb niet geroepen, keer weder, leg u neder. "Toen riep de Heere Samuël wederom; en Samuël stond op; en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Hij dan zeide: Ik heb u niet geroepen, mijn zoon; keer weder, leg u neder.

"Doch Samuël kende den Heere nog niet; en het woord des Heeren was aan hem nog niet geopenbaard. Toen riep de Heere Samuël wederom, ten derden maal; en hij stond op, en ging tot Eli, en zeide: Zie, hier ben ik, want gij hebt mij geroepen. Toen verstond Eli, dat de Heere den jongeling riep.

"Daarom zeide Eli tot Samuël: Ga heen, leg u neder, en het zal geschieden, zo Hij u roept, zo zult gij zeggen: Spreek, Heere, want Uw knecht hoort. Toen ging Samuël heen en legde zich aan zijn plaats" (I Samuël 3 : 4-9)

Waarom was de Here genegen zich rechtstreeks tot Samuël te richten? Omdat hij rein was. Nu begrijpen wij wat soort kinderen de Heiland in gedachte had, toe hun moeders ze tot Hem brachten,

opdat Hij ze zou aanraken. Zijn apostelen verboden dat, maar dit greefde de Heiland en Hij berispte Zijn apostelen en zeide: "...Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het koninkrijk Gods." (Marcus 10 : 14)

Vaders en moeders van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen: De Heiland zegt dat tot u en tot de gehele wereld: "Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het koninkrijk Gods." Hoe worden zij door sommigen van u verhinderd? Door op hun levensweg tabak en sterke drank, een boos humeur en slechte voorbeelden te zetten?

Dat toch Zijn Geest in uw hart en gezin moge zijn, dat uw kinderen rein en onbesmet moge opgroeien en zuiver als regendroppels of als het wit van de lelie tot hun Schepker mogen wederkeren.

Ik laat mijn zegen achter op de kinderen en op u, ouders, opdat gij de waarheid zult liefhebben en de leugen haten.

KORTE MEDEDELING

Aan hen, die de Nederlandse vertaling van "Jesus the Christ" bezitten: In het zevende hoofdstuk, blz. 65, dertiende regel van boven, is een storende drukfout blijven staan. Toen was op bepaalde voorwaarden, enz. . . . moet zijn: Toch was, enz.

GENEALOGIE

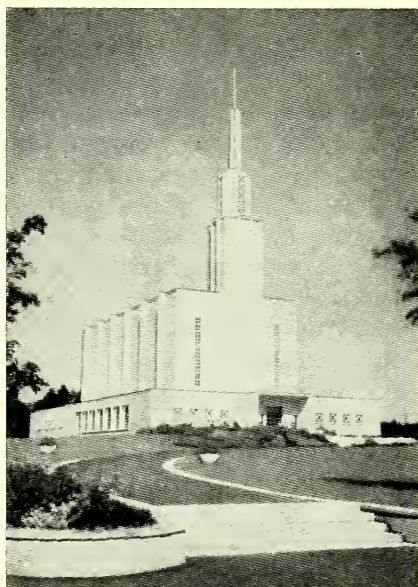
Nog eens het invullen der lijsten

Nauwelijks was de inkt van de vorige Ster droog of er kwamen weer nieuwe instructies uit Salt Lake City. Uit deze brief neem ik het volgende over:

”Een van de voornaamste punten is echter dat de lijsten correct en zo volledig mogelijk zijn. Daaruit vloeit voort dat het genealogische onderzoek ook zo correct en volledig mogelijk dient te geschieden. De normen, volgens welke gezinslijsten nu worden aangenomen, zijn veel strikter geworden.

Misschien vindt u het prettig wat meer te horen over de technische bijzonderheden. Door het in gebruik nemen van computers is het noodzakelijk geworden de namen van provincies (of wat daarmee gelijk staat) en de landen af te korten. Na vele experimenten kwam men tot het besluit alle klinkers weg te laten uit deze namen. De provincies worden op

deze wijze afgekort tot zes letters en de landen tot vier letters. Het zal het controleren van de lijsten bespoedigen als u van nu af aan de lijsten volgens bijgevoegd voorbeeld zoudt willen klaar maken.

Nog een verzoek is om een ij, die met puntjes hoort, ook altijd met puntjes te schrijven. Vaak gebeurt dat niet, dat geeft ons grote moeilijkheden, want de y is ergens anders ondergebracht dan de ij.”

Graag wil ik hier nog wat aan toevoegen, dat u misschien helpen kan. De geslachtsnamen moeten altijd geschreven worden, zoals u het bij de geboorte van uw dichtsbijzijnde voorouder vindt. Laten we beginnen bij uzelf. Als uw naam Kleijne geschreven wordt, dan blijft het hele voorgeslacht Kleijne, ook al vindt u dat de namen van verdere voorouders anders geschreven worden. Van de naam Kleijne vond ik Kleyne,

Kleyn, Klein, Klijne, Klijn, enz. Dit worden zgn. aliassen genoemd en mag u er tussen haakjes wel achter zetten. Het is zelfs beter om ze er tussen haakjes achter te zetten, omdat dat het controleren vergemakkelijkt. Maar in Salt Lake City worden ze in het archief allemaal opgeborgen onder de naam Kleijne.

Als uw overgrootmoeder van Silfhout heet, en u komt tot de ontdekking dat een van de voorvaderen Silwoud heet, dan moet hij toch van Silfhout heten, met de naam Silwoud tussen haakjes er achter.

Op de lijst in de kolom Sources of information (bronnen van inlichtingen) moeten in het vervolg alle boeken vermeld worden waaruit u de inlichtingen hebt overgenomen. Is het vóór 1811 uit de kerkverslagen, dan moet er staan:

Par. Reg. (kerkverslagen) doopen trouwboeken van Lochem, begrafenisboeken van Borculo.

Vit. Rec. (Burgerlijke stand) geboorteregister Almelo, geboorteregister Neede, huwelijksreg. Neede, overlijdensregister Almelo.

In het vakje Stake or Mission moet ingevuld worden: Neth Mission of Holland Stake.

In de rechter bovenhoek moet achter de naam van de husband ook zijn geboortjaar vermeld worden, dus niet de hele datum, alleen het jaar.

Is een echtpaar kinderloos, dan op de plaats van kind no. 1 zetten "no issue". Dat betekent "geen nakomelingschap".

Schrijf bij voorkeur met zwarte

inkt. Dit blijft beter bewaard, en bovendien is dat nodig voor het microfilmen.

De nieuwe afkortingen zijn:

Nthr voor Nederland

Frslnnd voor Friesland

Grnngn voor Groningen

Drente blijft voluit Drente, omdat dat uit 6 letters bestaat

Ovrysl voor Overijssel. Dit is de enige keer dat voor een ij een y gezet mag worden, omdat het anders niet uitkomt met het aantal letters, immers de ij bestaat uit twee letters

Gldrln voor Gelderland

Utrecht voor Utrecht

N-Hlln voor Noord-Holland

S-Hlln voor Zuid-Holland

Zlnd voor Zeeland

N-Brbn voor Noord-Brabant

Lmbrg voor Limburg

Voor België heb ik de afkortingen opgevraagd, deze komen dan in de volgende Ster.

Nog heel veel komen we tegen dat de namen van de maanden niet geschreven worden, maar inplaats daarvan een cijfer. Dit is niet toegestaan. We zullen hier nog eens de afkortingen laten volgen: Jan, Feb, Mar, Apr, May, Jun, Jul, Aug, Sep, Oct, Nov, Dec.

Laten we proberen onze lijsten zo correct mogelijk in te vullen. Dat bespoedigt de hele zaak bij het controleren. Nog vaak gebeurt het dat lijsten, waarvoor men zelf in de tempel moet werken, niet op tijd in Zwitserland zijn. En dan is

er veel gemopper. Maar we kunnen zelf hier veel aan doen door alles nauwkeurig te doen zoals het moet. Zendt ook niet uw lijsten zo laat mogelijk in, maar stuur ze regelmatig op, dan hebt u altijd wat om voor te werken. Brengt allen uw offer "in gerechtigheid", d.w.z. zoals het moet.

Onofficieel kan ik u nu reeds mededelen dat voor volgend jaar de vierde generatie op het programma staat, d.w.z. dat elk lid vier lijsten in moet zenden van zijn overgrootouders, als er tenminste vier overgrootouders zijn. Zijn er huwelijken van neef en nicht bij, dan hebt u natuurlijk minder overgrootouders. Dat "moet" moet u natuurlijk niet zien in de geest van gedwongen zijn, ieder lid heeft zijn vrije wil, maar als de uitdaging van de profeet, en dus van God, aan de priesterschap. Deze uitdaging houdt niet

op, maar zal voort blijven gaan tot u uw gehele offer gebracht hebt, en alle voorouders met hun nakomelingen, voor zover u ze vinden kunt, door u verlost zijn.

Deze uitdaging zal in de toekomstige heilige schriften als van nog groter betekenis gezien worden dan de uitdaging van God aan Israël over de tienden, zoals in Maleachi 3 beschreven staat.

Gelukkig heeft al een deel van de priesters deze uitdaging begrepen en er gevolg aan geven. Maar een groot deel nog niet. En hierbij zijn zeer goede broeders, die zeer actief zijn in de kerk. Met hun verstand weten ze het ook wel, maar hun hart is er nog niet door geraakt. Toch zal ook voor hen de tijd komen dat de geest van Elia hen aanraakt en dan zullen ze geen rust meer kennen totdat het werk zal zijn volbracht, voorzover dat hier op aarde mogelijk is.

J. M.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Iedere werkelijke, oprechte poging tot zelfverbetering is op zich een les in diepe nederigheid.

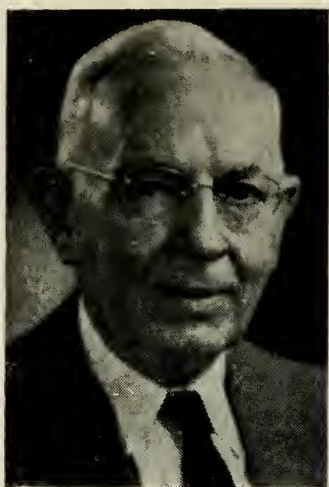
Improvement Era

Laten wij alleen vandaag de wil van onze Vader in de hemel doen; dan zullen wij morgen bereid zijn voor onze plicht, en voor de komende eeuwigheid.

President Heber J. Grant

Kennis is iets dat door gebruik nooit tweedehands wordt.

Improvement Era

DE VRAAG

van de maand

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalven

★

Indien uw hand u ergert, houdt ze af

VRAAG: Wij spraken over de aardse zending van onze Zaligmaker en voornamelijk over deze woorden: "En indien uw hand u ergert, houdt ze af; het is u beter verminkt tot het leven in te gaan, dan de twee handen hebbende, heen te gaan in de hel, in het onuitblusselijk vuur . . .

"En indien uw voet u ergert, houdt hem af; het is u beter kreupel tot het leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende, geworpen te worden in de hel in het onuitbrusselijk vuur." (Marcus 9 : 43, 45)

"Ik ben van mening dat wij het gebod van de Zaligmaker om een hand of een voet af te houwen of een oog uit te werpen niet kunnen opvolgen. Het is voor niemand goed een hand af te houwen of op andere wijze het lichaam te verminken. Wilt u zo goed zijn ons te vertellen hoe wij deze woorden dienen te verstaan?"

ANTWOORD: Wanneer wij het Oude of het Nieuwe Testament lezen, moeten wij wel het feit voor ogen houden, dat de Hebreërs een volk waren, dat voortdurend toegaf aan de neiging beeldspraak te gebruiken om hun gedachten over te brengen en de mensen van de belangrikheid te doordringen van hetgeen zij hadden te zeggen. Het Oude Testament is evenals het Nieuwe, vol van goede voorbeelden van deze soort om de mensen het gewicht van belangrijke leerstellingen en profetische uitspraken te doen gevoelen.

Er behoeft weinig twijfel te bestaan aan het feit dat de mensen, die deze woorden hoorden, van de krachtige en juiste betekenis van het gesprokene diep onder de indruk waren. Zij namen de gesproken woorden niet letterlijk.

Wij moeten dit oude volk voldoende intelligentie toeschrijven om de volstrekte bedoeling en juis-

te betekenis van des Heilands verklaring te vatten. Waar de Here over lichaamsdelen spreekt, is het duidelijk dat Hij goede vrienden of verwanten op het oog had, die trachten ons van het rechte pad af te brengen en ons te onttrekken aan de geboden, die wij van de Here hebben ontvangen.

Als een vriend of verwant probeert ons tot ongehoorzaamheid aan de geboden te bewegen, is het beter de vriendschap te verbreken dan hem in zijn verkeerde gewoonten te volgen. Deze raad was in de dagen van ouds even gebruikelijk als die nu is.

Wij moeten dus de woorden van de Heiland, zoals die in Marcus

staan opgetekend, niet in letterlijke zin opvatten. Op de juiste wijze verstaan, worden zij tot een zeer indrukwekkende beeldspraak. Indien u vrienden hebt, die u tot het begaan van zonde willen verleiden, snijdt ze af. Het is beter vrienden te verlaten die zich misdragen dan door hen te worden overgehaald dingen te doen, die tegen Gods wil ingaan. De vergelijking van onze Zaligmaker is zeer indrukwekkend en doet een beroep op ons verleidingen van vrienden te weerstaan, waar of wanneer ook verkeerde handelingen worden overwogen, zelfs indien dit het verlies van een dierbare vriendschap betekent.

OORLOG VOEREN

Wat is het standpunt van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen?

Het hier volgend artikel is een uitvloeisel van het gesprek, dat ik met een lid van onze Kerk had. Voor deze broeder, een zeer vreedelievend mens, was het standpunt van onze Kerkautoriteiten t.a.v. het deelnemen aan oorlog niet in alle opzichten duidelijk.

In de loop van het gesprek dacht ik aan de mogelijkheid dat ook anderen met het probleem oorlogvoeren worstelen. Ik besloot daarom tot het schrijven van dit stuk. De vraag komt in feite hier op neer: "Is het opnemen van het zwaard niet in strijd met het Evangelie van Jezus Christus?"

Ongetwijfeld zult u het met mij eens zijn, dat het antwoord op deze vraag het best kan worden gegeven door hem, die 's Heren woord spreekt, door onze Profeet David O. McKay. Wij schrijven april 1942; de tweede wereldoorlog teistert de mensheid. Dit nu is wat Gods woordvoerder zegt:

"Oorlog dwingt u uw vijanden te haten.

De Vrededorst zegt: hebt uw vijanden lief.

Oorlog zegt: vervloekt hen die u vervloeken.

De Vredevorst zegt: bidt voor hen die u vervloeken.

Oorlog zegt: wondt en doodt hen die u haten.

De Vredevorst zegt: doet goed degenen die u haten.

Oorlog de antithese van het christendom.

Wij zien dat oorlog onverenigbaar is met de leer van Christus. Het evangelie van Jezus Christus is het evangelie van vrede. Oorlog is zijn antithese en brengt haat voort. De poging om oorlog met het ware christendom te rijmen is ijdel. Ten overstaan van dit alles laad ik de schijn op mij inconsequent te zijn wanneer ik verklaar dat ik ons land schraag in zijn gigantische taak, die het in dit wereldconflict op zich heeft genomen en de Kerk steun in haar loyale hulp aan de regering in haar strijd tegen de dictatuur.

Rechtvaardiging van het standpunt van de kerk - Christus' leer moet niet worden verdraaid.

Ik zal ter rechtvaardiging van deze schijnbare inconsequentie geen poging doen te bewijzen dat Jezus bij sommige gelegenheden Zijn goedkeuring hechte aan het beginnen van een oorlog. Dat Hij geweld gebruikte om de geldwisselaars en andere ontwijders van Gods huis te verdrijven, is een feit, doch alleen een verkeerde interpretatie van de tekst kan die gebeurtenis tot een rechtvaardiging voor een christelijke natie maken om met een andere een oorlog te beginnen. Bij die gelegenheid, zo-

als bij alle andere gebeurtenissen, stelde Jezus zich te weer tegen het kwade en veroordeelde dit openlijk. Met de kracht van zijn rechtmatige verontwaardiging en van zijn eigen morele sterkte, niet alleen met een zweep van touwtjes, dreef Jezus de van hun schuld overtuigde tempelschenders uit.

Ik zal evenmin trachten te bewijzen dat Hij oorlog goedkeurde, toen Hij zeide: Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. (Matth. 10 : 34) Zij, die deze woorden aanhalen als een aanwijzing dat Jezus oorlog goedkeurde, doen hun ware betekenis geweld aan; zij leggen zeer duidelijk de nadruk op de onverenigbaarheid tussen waarheid en dwaling. Zij duiden op de noodzakelijkheid van een keuze, die door duizenden werd gemaakt, tussen het aanvaarden van het evangelie of het in vrede en rust blijven voortleven met verwanten. Er is in deze aanhaling geen enkele rechtvaardiging voor een christelijke natie om een andere natie de oorlog te verklaren.

Ik zal ook niet proberen mijn schijnbare inconsequentie te rechtvaardigen door naar hetgeen Hij bij een andere gelegenheid zeide te verwijzen:

”Maar nu, wie een buidel heeft, die neme hem, desgelijks ook een male; en die geen heeft, die verkope zijn kleed, en kope een zwaard. En zij zeiden: Heere! zie hier twee zwaarden. En Hij zeide tot hen: Het is genoeg. (Lucas 22 : 36, 38)

Zonder in deze tekst te lezen wat er niet in staat, kan men op z'n hoogst uit deze aansporing verneemen, dat de discipelen voortaan bij hun gaan door een vijandige wereld, zich van het nodige voor hun levensonderhoud en de gebruikelijke verdedigingsmiddelen moesten voorzien.

Niet één van deze gezegden van de Heiland kan worden opgevat als een bewijs dat Hij oorlog goedkeurde.

Ondanks dit alles zeg ik toch, dat er omstandigheden zijn, die het deelnemen aan een oorlog rechtvaardigen en een christelijke natie veroorloven, zonder beginselen geweld aan te doen, de wapens tegen een vijandige strijdmacht op te nemen. Zulk een omstandigheid ontstaat echter niet door een werkelijke of vermeende belediging, de ene natie een andere aangedaan. In zulk een geval kan genoegdoening worden verschaft of verkregen door wederzijds begrip, verontschuldiging of arbitrage.

Het verlangen naar of zelfs de noodzakelijkheid van landuitbreiding mag evenmin oorzaak zijn. Het in bezit nemen van grondgebied betekent onderwerping van de zwakke door de sterke, de toepassing van de wet van de wildernis.

Een poging om een nieuwe regeringsvorm op te dringen of anderen te dwingen een bepaalde godsdienst aan te nemen, mag ook niet als reden voor een oorlog worden aangemerkt, hoe superieur de nieuwe regeringsvorm en de opgedrongen godsdienst ook mogen zijn.

Twee voorname overwegingen - mogelijk een derde.

Er zijn evenwel twee omstandigheden, waaronder een waar christen gerechtvaardigd is aan een oorlog deel te nemen - let wel ik zeg *deelnemen*, niet *beginnen*. Ten eerste: waar getracht wordt een ander te overheersen en hem van zijn vrije wilsuitoefening te beroven, en ten tweede: trouw aan zijn land. Er is misschien nog een derde: de verdediging van een zwakke natie, die door een sterke meedogenloos wordt overvallen. De allerhoogste reden is natuurlijk de verdediging van de vrijheid van de mens. Een poging om de mens van zijn vrije wilsuitoefening te beroven werd zelfs in de hemel oorzaak van strijd. (Zie Openb. 12 : 7-9.)

Een intelligent menselijk wezen het gebruik van zijn vrije wil ontnemen is de misdaad van alle tijden.”

Aan het slot van zijn betoog verwijst President McKay betreffende de tweede plicht om aan deze wereldoorlog deel te nemen, ons door trouw aan de regering opgelegd, naar het volgende:

”Wij geloven, dat de regeringen van Godswege voor het nut der mensen werden ingesteld, en dat Hij de mensen verantwoordelijk houdt voor hun handelingen met betrekking hiertoe zowel in het maken van wetten als in het ten uitvoer leggen er van voor het welzijn en de veiligheid van de samenleving. Wij geloven, dat er geen regering in vrede kan bestaan, tenzij er zulke wetten worden ontworpen en onschendbaar

gehouden om iedere persoon gewetensvrijheid, eigendomsrechten en bescherming van zijn leven te verzekeren." (L. & V. 134 : 1, 2) De grootste verantwoordelijkheid van de staat is leven, eigendom en rechten van zijn burgers te beschermen, en indien de staat genoodzaakt wordt zijn burgers tegen wetteloosheid binnen zijn grenzen te beschermen, is hij evenzeer verplicht hen tegen indringers van buiten te beschermen. En als een Kerk ". . . geloven wij, dat alle mensen gerechtvaardigd zijn om zichzelf, hun vrienden, eigendom en de regering tegen ongewettigde aanvallen en aanmatigheden van alle personen in tijden van nood te verdedigen, wanneer er geen direct beroep op de wet kan worden gedaan en hulp worden verleend." (L. & V. 134 : 11) Met

andere getrouwe burgers dienen wij ons land liever door de wapens op te nemen dan ons afzijdig te houden en een vrijheid te genieten waar anderen voor hebben gevochten en gestorven zijn.

Aldus onze Profeet, die woorden heeft gesproken, welke - naar wij veilig mogen aannemen - Gods goedkeuring hebben.

Wat nu de derde mogelijkheid betreft, waar President David O. McKay over spreekt: In 1942 was er nog geen sprake van Korea en Vietnam. Het is mijn persoonlijke overtuiging dat het in deze beide conflicten hoofdzakelijk ging en gaat om de verdediging, met de V.S. aan het hoofd, van de vrijheid van de mens tegen het opdringende communisme.

A.D.J.

Ouderlingen-reunie van de Hollandse Ring

Zaterdag 30 oktober jl. vond traditiegetrouw in de wijk Den Haag de jaarlijkse ouderlingenreunie van de Hollandse Ring plaats en ook ditmaal was het voor de aanwezigen een waar feest voor lichaam en geest. Het gebodene overtrof verre alle verwachtingen, zowel wat het fijne, gevarieerde menu als wat de rest van het programma betrof. President Jongkees, die de ouderlingen en hun dames voor het diner toesprak, bracht de Melchizedekse priesterschapsdragers op niet mis te verstane wijze onder de aandacht, dat al was men hier

in een gezellig samenzijn bijeen, niet moest worden vergeten, dat nog zeer veel werk te verzetten is. Een graadmeter van de priesterschapsactiviteit - in het bijzonder die van de Melchizedekse priesterschap - immers is het bezoek van de Heilig Avondmaalsvergaderingen.

Vermindert dit, dan zijn wij als priesterschapsdragers hiervoor mede verantwoordelijk. Laten wij ons daar goed van bewust zijn en gezamenlijk er voor zorgen, dat zij, die de Kerk verlaten hebben, er weer terugkomen. Tenslotte

dankte de ringpresident allen, die hun aandeel aan het welslagen van deze reünie hebben geleverd, doch vooral broeder Bodeman, ringsecretaris, die op de organisatie van deze reünie zijn stempel heeft gedrukt.

Na het grandioze diner volgde een belangwekkende lezing van de heer Goudsmit, secretaris van de Joodse Gemeente over de Joodse feestdagen. Het werd een in alle opzichten boeiend betoog waarin de achtergronden van een en ander duidelijk en op terzake kundige wijze werden belicht en waarin ook een uiteenzetting van de Joodse kalender werd gegeven. De heer Goudsmit, de over een voortreffelijke woordkeus bleek te beschikken, verdiende tenvolle het dankbare applaus dat na afloop van zijn prettige lezing opklonk. Hopelijk wordt de heer Goudsmit nog eens in de gelegenheid gesteld, ons meer dan op deze avond mogelijk was, van de Joodse godsdienst en wat daarmee samenhangt, te vertellen.

Tenslotte werden de reünisten vergast op een interessante kleurenfilm over Israël, waarin prachtige volkstypes, landschappen en vergezichten waren te bewonderen, terwijl ook enkele heilige plaatsen niet werden vergeten. Daarnaast bevatte de film nog zoveel andere wetenswaardigheden (o.a. een Joodse bruiloft), dat het bepaald jammer was dat ook aan deze film een einde moest komen. Broeder Bodeman dankte aan het einde van deze onvergetelijke avond in een geestige speech vooral de Z.H.V. voor al het genotene.

Zuster Verburg moest als leidster van het Z.H.V.-team, of zij wilde of niet, naar voren komen om een kleine bloemenhulde in ontvangst te nemen. In haar persoon werden al die zusters, die op zo'n voorbeeldige manier deze reünie tot een groot succes hadden gemaakt, geëerd, óók de charmante meisjes, die op onnavolgbare wijze zich van de zware taak hebben gekweten, de ouderlingen en hun dames snel en geruisloos - men zou haast geneigd zijn te zeggen: op hun wenken - te bedienen. Hiermede toonde de Z.H.V. weer eens haar onmisbaarheid voor de broeders en zo is het ook. Er was zelfs een jong getrouwde zuster, wier echtgenoot ook ouderling is, die, hoewel zij in vergevorderde gezegende omstandigheden verkeerde, er niet voor terugdeinsde, vóór dag en dauw enorme hoeveelheden aardappels te schillen, daarna vroeg in de avond haar man, die ook bij de organisatie van deze reünie was betrokken, bijstond in het vervullen van zijn opdracht om tenslotte diep in de nacht met haar man als een van de laatste werkers te vertrekken, nadat zij nog op haar knieën meegeholpen had het kerkgebouw haar normale aanzien voor de daaropvolgende dag - de zondag - te geven. Een hartverwarmend voorbeeld van plichtsbetrachting en hulpvaardigheid, kenmerkend voor de hoge beginselen van de Z(usters) H(ulp) V(ereniging).

Zonder overdrijving mag echter wel gesteld worden, dat het aan de eminente organisatie en de grote hoeveelheid werk van onze

Ringsecretaris broeder P. Bodeman te danken is geweest, dat deze ouderlingenreünie zo volledig aan haar doel, t.w. de band tussen de ouderlingen te versterken door hen samen te brengen op een gezellige avond en hun een op hoog peil staand programma (waarbij de nadruk evenzeer op het lichamelijke als op het geestelijke wordt gelegd) voor te schotelen, heeft be-

antwoord.

Het valt nu alleen te hopen, dat het volgende jaar nog meer ouderlingen dan thans het geval was, aan de opwekking niet op de ouderlingenreünie te ontbreken, opdat het contact tussen *alle* ouderlingen bevorderd wordt, gevolg zullen geven. Dit verslag hoopt er toe te zullen bijdragen, dat dat doel zal worden bereikt.

MEER DAN VIJFTIG JAAR

In het oktobernummer van "de Ster" staat een artikel onder het hoofd: "25 september 1915 - 25 september 1965", en waarin wij vernemen dat zuster Hillegonda Steijn-Snieder haar vijftigjarig lidmaatschap van de Kerk vierde. Er is daar in Den Helder nog iemand die op zulk een staat van dienst kan bogen, namelijk zuster Johanna van der Hoeven, mij eveneens zeer wel bekend uit de eerste jaren van mijn kerkelijk lidmaatschap. Ik ontleen uit haar omstandig schrijven, aan de zendingspresident gericht, dat te lang is om in zijn geheel te plaatsen en te laat in mijn bezit kwam voor de oktoberaflevering, het volgende:

Broeder en zuster v. d. Hoeven waren in Rotterdam leden van de

Nederlands Hervormde Kerk. Van Rotterdam verhuisden zij naar Den Helder en van die tijd af, of misschien wel eerder, begon hun zoeken naar het Evangelie, dat zij noch in genoemde kerk, noch in de Pinkstergemeente, noch waar ook konden vinden. Doch op zekere dag kwam haar man thuis en zeide: "Ik geloof, dat ik het heb gevonden; ik heb een vergadering van leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bijgewoond. Er werd gevraagd wie hun zendingen wilde ontvangen en toen heb ik mij ook opgegeven".

Het resultaat van het bezoek van de zendingen was, dat broeder en zuster v. d. Hoeven alle belangstelling voor andere geloofsrich-

tingen verloren en alleen deze zendingen op bezoek kregen. Toen een van hen ziek werd en deswege naar Amerika terug moest, zeide hij tot hen, dat hoe lang of hoe kort het mocht duren, zij zeker lid van de Kerk zouden worden. En zo gebeurde het. Broeder v. d. Hoeven werd in augustus 1914 gedoopt; hij overleed in mei 1940. Zuster v. d. Hoeven sloot het verbond met haar Vader in de hemel op 29 mei 1915. Zij ontving een zegening, waarin haar werd gezegd dat zij ten overstaan van vele mensen het Evangelie zou verdedigen. Dit is gedurende haar verdere leven in vervulling gegaan; zij heeft met predikanten, kapelaans en doktoren gesproken.

Zuster v. d. Hoeven heeft met nog twee andere zusters lokaal zendingswerk verricht van 1919 tot augustus 1922, in totaal 3 jaar en 3 maanden, waarbij zij het voorrecht had drie mensen tot de Kerk te brengen.

In de bezettingstijd mocht zij van de bezetter niet in Den Helder blijven. Zij verhuisde naar Schiedam, waar zij door gebrek aan de nodige levensmiddelen ernstig ziek werd. Haar toestand was zodanig, dat onmiddellijke opnemng in het ziekenhuis geboden was. Daar bad zij dat haar leven gespaard mocht blijven. Haar gebed werd ver-

hoord en zij herstelde in zulk een mate, dat zij als 78-jarige naar de Tempel kon gaan, daar aan haar man en haar ouders verzegeld werd en daar ook het werk voor haar ouders, grootouders en overgrootouders kon laten doen. Haar kleindochter, die drie jaar op het Hoofdkantoor heeft gewerkt, heeft van die tijd gebruik gemaakt om ook werk voor meerdere overledenen te doen.

Zuster v. d. Hoeven heeft ook de genezende macht van het Priesterschap ondervonden. Na 5½ jaar hevig aan reumatiek te hebben geleden, werd zij door het gebed van een der geroepen zendingen volkomen van haar pijnen verlost.

Dat was in november 1931. Ook haar man heeft in zijn leven de zegenende macht van Gods Priesterschap ervaren. Na 33 jaar aan een hardnekkige astma te hebben geleden, werd hij door de zalving volkomen daarvan bevrijd.

Tot zo ver, in beknopte vorm, de inhoud van zuster v. d. Hoeven's brief. Er spreken een grote getuigenis en een vast geloof en vertrouwen in haar Hemelse Vader uit, die weldadig aandoen.

Nog vele jaren in vrede en gezondheid en standvastigheid in dit geloof en vertrouwen worden haar toegewenst.

A.D.J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Het humeur van een mens wordt beter naarmate hij het minder gebruikt.

Improvement Era

HET ZOUT

door President Owen Spencer Jacobs van de Beierse Zending

- GIJ zijt een uitverkoren volk.
- ZIJT gij u hiervan bewust?
- HET zout is hetgene, dat God heeft verklaard, dat u van de aarde zult zijn.
- ZOUT geeft smaak aan de produkten en maakt ze duurzaam.
- VAN alle ingrediënten bij het bereiden van voedsel, is het het zout, dat er de smaak aan geeft.
- DE beste koks kunnen zonder dat geen succes hebben en de ,
- AARDE verschaft het in voldoende overvloed om onze behoefte te bevredigen,
- MAAR wij moeten de energie opbrengen om het te verkrijgen.
- INDIEN u voor uzelf of voor uw vrienden een maaltijd moest klaarmaken zou
- HET zout, dat u gebruikte, maar heel weinig zijn in verhouding tot de rest van het voedsel.
- ZOUT is beslist nodig, maar wordt altijd in kleine hoeveelheden gebruikt.
- HEEFT u ooit iets voorgezet gekregen, dat te veel gezouten was?
- VERLOREN in ontgoocheling is hij, die verwacht dat WIJ in de meerderheid zullen zijn.
- ZIJN bedoeling zou zijn, zout het grootste deel van de maaltijd te laten uitmaken.
- SMAAK is de eigenschap, die het voedsel aangenaam voor de tong en het gehemelte maken.
- WAARMEE zult u vreugde vinden?
- ZAL ik en zullen wij het verwachten in het aantal — door de grootste te zijn?
- HET is nooit het geval geweest en zal het ook nooit zijn.

- WORDEN wij niet hoger aangeslagen, als we ons meer be-
kommeren om tot de fijnste en de beste te be-
horen?
- GEZOUTEN of behouden en bewaard in de wijsheid van het
geopenbaarde woord van God.
- HET is gemakkelijker om oprecht te leven en waar-
achtig te zijn, dan uit te leggen, waarom je het niet
doet en bent.
- DEUGT (DEUGD) en een deugdzaam leven is nooit uit de mode en
brengt eeuwige vreugde.
- NERGENS kan de vervulling van God's heilige doeleinden
tot stilstand worden gebracht.
- MEER sterkte ontvangen zij, die de banieren van de jeugd
van Zion dragen.
- VOOR de vreugde van de eeuwigheid, moeten wij gewil-
lig zijn ons bij de minderheid te scharen.
- DAN moeten wij rein, eerlijk en oprecht leven om de
vervulling van onze doelstellingen na te streven,
- OM te behoren tot de Jeugd van Zion en lid te zijn
van de Kerk,
- BUITEN nog de heilige verplichting, die we op ons geno-
men hebben door de naam van onze Heiland aan
te nemen.
- GEWORPEN is de teerling en vast ons voornemen alle middel-
matigheid te verwerpen en naar het hogere te
reiken,
- EN dan zullen uit de moeilijkste omstandigheden de
edelste prestaties tevoorschijn komen.
- VAN alle miljoenen mensen van de aarde zijt gij de
meest gezegende en
- DE hele wereld zal u zegenen voor uw dienstbaarheid.
- MENSEN van God zijn onze leiders en zij weigeren om
- VERTREDEN te worden door het valse begrip, dat we ons bij de
meerderheid moeten voegen; zij leren ons
- TE beseffen, dat wij VANDAAG moeten beslissen,
dat het NU de tijd is ons voor te bereiden om
God te ontmoeten, willen wij éénmaal
- WORDEN waartoe God ons had bestemd, nl. HET ZOUT
VAN DE AARDE. A.O.

Derde Kwartaal Conferentie in de Hollandse Ring

Op de voorlaatste Ringconferentie van dit jaar, gehouden op 25 en 26 september, mochten wij in ons midden begroeten: Elder P. F. Royall en Elder F. S. Wise (met zijn echtgenote), resp. vertegenwoordigers van het Priesterschap-Genealogisch comité en het Algemeen Zondagsschoolbestuur.

Op zaterdagmiddag (25 september) stonden reeds enige instructieve vergaderingen op het programma voor allen die uit hoofde van hun functies met de genealogie en zondagsschool te maken hadden. Het werden voor de aanwezigen weer enige leerzame uurtjes die men niet graag zou hebben gemist, niet in het minst door de "spirit" die van de bezoekende autoriteiten uitging. Hoewel in de genealogische vergadering uiteraard het tempel- en genealogisch werk het volle pond kregen, werd toch nog even stilgestaan bij de andere voornaamste taken van het priesterschap, t.w. de zorg voor onze naaste en voor ons zelf volgens de richtlijnen ons in de Schriften en door openbaring gegeven en werd nog eens benadrukt, dat zonder het priesterschap geen verhoging en zaligheid mogelijk is. Besproken werd voorts het 3-generaties programma, terwijl reeds nu werd bekendgemaakt, dat volgend jaar het 4-generaties programma aan de beurt komt.

Op de algemene leiders- en leidersvergadering op zaterdagavond

waarschuwde de Ringpresident als 1e spreker zijn toehoorders, dat de Heer van zijn trouwe dienstknechten volle toewijding vraagt. Wij moeten ons niet door de beslommeringen van het leven laten afleiden van datgene waar het in ons leven eigenlijk op aan komt, nl. het volgen en dienen van de Heer, waarbij onmiddellijk de 3 doeleinden van het leven naar voren springen, zijnde het verkondigen van het Evangelie aan de mensheid, het werken voor de zaligheid en het werk voor de doden.

Elder Wise vertelde daarna een ware gebeurtenis, waarin hij zelf betrokken was geweest en verbond

De nieuwe Zendingpresident, Br. Dale R. Curtis, „aan het woord”.

Br. Cornelis van der Put, vertaalt de toespraak van Elder F. Royall, vertegenwoordiger van het Priesterschap-Genealogisch Comité.

daaraan een wenk voor allen, die een ander tot een taak moeten roepen; laatstbedoelden behoren nl. een duidelijk overzicht te verkrijgen van hun opdracht, zodat zij hun taak naar behoren kunnen vervullen, waardoor zij nuttiger van dienst kunnen zijn met alle heilzame gevolgen van dien.

Als laatste sprak Elder Royall, die in hoofdzaak het begrip "uitdaging" (challenge) tot een bepaalde taak of opdracht uitvoerig behandelde. In de juiste betekenis gebruikt, houdt dit begrip een "geestelijk groeien tot iets hogers of beters" in door een goed en ijverig volvoeren van een bepaalde taak, waartoe men geroepen is of die men zich zelf - buiten onmiddellijk kerkverband - gesteld heeft. Toewijding, bekering en liefde

staan hiermede in nauw verband. Met de vertoning van een bijzonder interessante film, welke betrekking had op de zondagsschool en daarbij vooral de geestelijke instelling over en weer tussen God, de zondagsschoolleerkrachten en de zondagsschoolbezoekers (leerlingen) tot onderwerp had, vormde de eerste dag van deze ringconferentie een uitstekende inleiding tot de tweede conferentiedag op de daaropvolgende zondag, waarop de verenigde koren van Den Haag en Rotterdam-zuid onder leiding van zr. Nijssen acte de presence gaven en ons deden genieten van de prachtige, uitmuntend gezongen, liederen waarover onze Kerk in zo rijke mate beschikt.

Als 1e spreker op de ochtendzitting zei onze Ringpresident dat ons leven op aarde gericht moet zijn op het eeuwige leven bij onze Schepper. Onze levensinstelling moet altijd positief zijn en gericht op waarheid en gehoorzaamheid aan God. Lees L. en V. afd. 130 vers 20 en 21.

Zr. De Bruin, die wegens drukke moederlijke en huishoudelijke plichten haar ambt als J.V.O.O.V. presidente van de Hollandse Ring moest neerleggen, vergeleek als volgende spreekster de taak van de J.V.O.O.V. met die van de leiders van de Aäronische priesterschap. Zoals deze laatsten de Aäronische priesterschapdraggers moeten voorbereiden op hun roeping als ouderling, moeten de meisjes worden voorbereid tot echtgenoten en partners van de ouderlingen.

Zr. Van der Put, die zr. De Bruin als Ring-J.V.O.O.V.-presidente opvolgt, sprak er daarna haar vreugde over uit, dat zij geroepen is door het Ringpresidentschap om de leiding over te nemen van een organisatie als de J.V.O.O.V. en daardoor richting mag geven aan de ontwikkeling van al die jongeren, die ondanks alle verleidingen waaraan zij in de wereld bloot staan, hun reinheid en hun geloof in de Heer weten te bewaren en Zijn geboden zo trouw onderhouden. Trots is spreekster ook op de meisjes wegens hun trouw bezoek aan de vergaderingen op zondag, ook op prachtige zomerse zondagen, wanneer zij hun vriendinnen en vrienden er op uit zien trekken. Het O.O.V.-programma is waarlijk door God geïnspireerd. De volgende spreker, president Verbeek, drukte zijn gehoor even-

President Karel C. Schulders, vertaalt de toespraak van Elder Frank S. Wise, vertegenwoordiger van het Algemeen Zondagsschoolbestuur.

Zr. Siegfried van der Put, vertaalt de toespraak van Zr. Wise.

eens op het hart, steeds de positieve zijde van het leven te kiezen en op te zoeken. De Zaligmaker was ook steeds positief in Zijn aardse zending en uitlatingen. Wij moeten dit van Hem overnemen en Hem volgen. Alleen die weg leidt tot volmaking. De roeping van de Heiligen is Gods plan tot uitvoering te brengen.

Als laatste spreker op deze ochtend wees Elder Royall er op, dat het gezin de volmaakste organisatie in de wereld is. Het is een goddelijke instelling. De profeet Brigham Young zag in een visioen de hemel georganiseerd in gezinsverband. Hij leerde ons, dat het gezinsleven al bestond vóór de aarde. God heeft verordend, dat de vader het hoofd (de patriarch) is van het gezin. Vader en moeder

moeten één zijn en elke dag in het bijzijn van hun kinderen hun genegenheid voor elkaar betonen. Dit helpt een hechte band te kweken. Een vader moet met zijn kinderen ook geregeld spreken en af en toe bij belangrijke gebeurtenissen hun zijn zegen geven.

De rij van sprekers op de middagzitting werd geopend door president Schulders, die in bewogen bewoordingen de gebeurtenis van Christus' sterven aan het kruis en Zijn opstanding schetste. De Heiligen der Laatste Dagen geloven in onsterfelijkheid, vandaar ons werk voor de doden, opdat ook die de gelegenheid krijgen het Evangelie te horen en zaligheid te ontvangen. De doop voor de doden is hiervoor onmisbaar.

Hierna kwam zr. Van Soest, de

Zr. van Soest, tijdens haar toespraak.

nieuw geroepen Ring-Jeugdwerk-presidente aan het woord om haar dankbaarheid te uiten dit mooie werk van het brengen van het Evangelie aan de zoekende geesten van de kinderen en van Jezus Christus te vertellen, te mogen doen. De steun van de leden van de Kerk is daartoe echter onmisbaar. Zelf wilde spreekster alle tijd aan dit werk geven.

Broeder Van der Put als volgende spreker spoorde aan, de helpende hand van Christus die zichzelf tot Zijn kinderen op aarde heeft gewend om hen te verlossen, door te geven aan alle levenden en doden. Daarvoor is het priesterschap gegeven om een ander te helpen. Het voor Christus werken hangt af van onze eigen wil. Zaligheid is slechts door toewijding mogelijk. Laten wij steeds de toewijding van Christus voor ons voor ogen houden. God wil ieder van ons terughebben in Zijn nabijheid. Laten wij steeds aan deze grote waarheid denken: God heeft ons lief.

Hierna sprak de nieuwe president van de Nederlandse Zending, president Curtis, die beloofde alles te zullen doen wat hij kan om met zijn zendelingen het Evangelie in dit land te brengen en de Kerk hier te helpen opbouwen. Hij sprak de hoop uit, dat zendelingen en leden meer en beter zullen samenwerken om meer mensen in de Kerk te brengen en . . . te houden! Zuster Wise, van wie wij vervolgens mochten horen, vond dat de Heiligen in de zaal er gelukkig uitzien. Dit komt omdat zij dienstbaar zijn aan de Heer. Zij voelde de behoefte om allen de hand te

drukken. Wij kunnen de volmaking benaderen door de geboden te onderhouden en tempelwerk te doen.

De middagconferentie werd besloten met een toespraak van Elder Wise, die de gezinsactiviteiten graag zag aangemoedigd. De zondagsschool ondersteunt deze activiteit en helpt de vaders hun gezinnen goed te onderwijzen en de ouders een hoge opvatting van hun taak te verkrijgen. Het Evangelie mag in geen enkel gezin ontbreken. Het gezin is als het fundament van de Kerk te beschouwen. Het gebed is het bindmiddel in - en voor het gezin. De twee en een half-minuut-toespraakjes in de

zondagsschool zijn een uitstekende oefening om later een behoorlijke vaardigheid in het spreken te krijgen. Onze profeet David O. McKay heeft dit in 1932 ingevoerd, toen hij nog speciaal aan de zondagsschool was verbonden. Een getuigenis ontvangen van het Evangelie is het grootst mogelijke geschenk in het leven. Hiermee was ook aan deze leerzame conferentie een einde gekomen, een conferentie, waarin een overvloed aan geestelijke stof ter overdenking werd medegegeven. Deze regelmatig terugkerende conferenties vormen voor de Heiligen steeds opnieuw een verfrissend geestelijk bad en als zodanig even zovele hoogtepunten in het jaar.

Mutaties in de Hollandse Ring

In Rotterdam-zuid:

Ontslagen Bisschop Symen Stam en zijn 1ste raadgever Thomas J. van den Berghe
Aangesteld als Bisschop Roelof Steenblik met als raadgevers Jan C. van Lent en Pieter A. Friederichs

De beide wijken Amsterdam-oost en Amsterdam-west werden opgeheven en hiervoor in de plaats is gevormd de nieuwe wijk Amsterdam met als Bisschop Marinus Nicolaas Stade en als raadgevers Johan A. Koldijk en Cornelis Th. van Soest, secretaris Wieger Gunster.

Ontslagen:

Cornelis van der Put als Ringsecretaris en secretaris van het Hogepriestersquorum
Als leden van de Hoge Raad: Henri Gaster, Den Haag; Johan A. Koldijk, Amsterdam; Paul Bodeman, Den Haag; Cornelis Th. van Soest, Amsterdam.
Als 2de raadgever in het Ouderlingenquorum-Presidentschap: Garrit de Groot, Amsterdam

Als Presidente van het J.V.Ring-O.O.V.-presidentschap: Alexandrina A. de Bruijn- van Thiel Berghuijs, Amsterdam en haar raadgeefsters Annemarie H. Koning, Den Haag; Johanna Geertsma, Schiedam/Vlaardingen

Als Presidente van het Ring-Jeugdwerkpresidentschap: Annie van den Berge-Fabel, Rotterdam-zuid en haar raadgeefster Willemina Wedemeyer, Dordrecht

Als lid van het Ring-Zondagsschoolbestuur: Ellen J. Paaij, Rotterdam-noord

Geordend tot Hoge Priester:

Leonardus D. W. Bovet, Delft
Thomas Kraaijveld, Schiedam/Vlaardingen
Cornelis de Bruijn, Amsterdam
Gerard J. A. Beute, Den Haag
Jan C. van Lent, Rotterdam-zuid
Pieter A Friederichs, Rotterdam-zuid

Geordend tot Ouderling:

Willem F. H. Banis, Rotterdam-noord
Rudolph A. Koorevaar, Rotterdam-noord

Aangesteld:

Als Ringsecretaris en secretaris van het Hogepriesterquorum: Paul Bode-
man, Den Haag

Als leden van de Hoge Raad: Melgert E. Opperman, Amsterdam; Cor-
nelis de Bruijn, Amsterdam; Cornelis van der Put, Den Haag

Als Presidente van het J.V.Ring-O.O.V.-presidentschap: Siegried van
der Put-Herder, Den Haag; met als 1ste raadgeefster Annemarie H.
Koning, Den Haag

Als Presidente van het Ring-Jeugdwerkpresidentschap: Dorothea van
Soest, Amsterdam; met als 1ste raadgeefster Willemina Wedemeyer,
Dordrecht

Als lid van het Ring-Z.H.V. bestuur, belast met de muzikale leiding
Eleonora M. C. Jansen-Meijer, Den Haag

In Den Haag:

Ontslagen als 2de raadgever van de Bisschop Robert van Basten
als wijksecretaris Gerard J. A. Beute
aangesteld als 2de raadgever van de Bisschop Gerard J. A. Beute
als wijksecretaris Cornelis Th. Thijssen

De Utrechtse Districtsconferentie op 24 oktober

Eigenlijk zou het moeten zijn 23 en 24 oktober en zou ik over het verloop van de zaterdagse conferentie ook het een en ander moeten zeggen. Over de Roadshow in de eerste plaats, doch hoewel ik moeite heb de aandrang te weerstaan een uitgebreid verslag over dat evenement te schrijven, moet ik mij noodgedwongen beperken tot dit bekende gebaar: "Duim omhoog!" Als u weet wat ik bedoel.

En aangezien de beperkte omvang van "de Ster" een volledige beschrijving van de Priesterschapsvergadering evenmin toelaat, moge ik volstaan met te zeggen dat zij, die deze vergadering niet bijwoonden en het wel hadden gekund, indien ze weerstanden als onlust, vermoeidheid, e.d. maar hadden overwonnen, ongelijk hadden. Maar dat hebben ze, als 't alleen om dergelijke redenen gaat, steeds.

Deze vergadering stond, zoals altijd, onder presidium van de zendingspresident en onder leiding van de districtspresident, in dit geval respectievelijk president Dale R. Curtis en president Cornelius van Rij, die na de opening de leiding overdroeg aan de nieuw benoemde president van het tweede ouderlingenquorum, president Tiete Rosema. In dezelfde tijd werd in een andere zaal de ZHV-vergadering van het Utrechtse district gehouden, maar daarvan kan ik niets mededelen, om de eenvoudige reden, dat ik niet op twee plaatsen tegelijk kan zijn. Het gaat in dit verslag trouwens in hoofdzaak om de *openbare* vergaderingen van deze conferentie.

Eerste vergadering.

Deze vergadering, eveneens onder presidium van de zendingspresident Dale R. Curtis en onder leiding van de districtspresident Cornelius van Rij, nam om 11 uur een aanvang met een welkomstwoord van laatstgenoemde, en met het gezamenlijk zingen van lied 96: De blijde tijd is ingeluid. Broeder Willem van Zoeren, president van de gemeente Amersfoort, ging voor in gebed. Het zusterkoortje van Amersfoort zong vervolgens lied 13: D'aarde met haar bloemenpracht. President Curtis, het woord nemende, introduceerde broeder Cameron, die in de jaren 1928 tot 1931 een zending in Nederland vervulde, het laatst als districtspresident van Utrecht. Hem werd gevraagd enige woorden tot de aanwezigen te richten. Hij sprak over de betekenis van verheerlijken (Joh. 17). Hoe verheerlijken wij God? Door Zijn wil te doen. Elder Cameron sprak zeer duidelijk in de Nederlandse taal, ofschoon hij tijdens zijn 35-jarige afwezigheid uit dit land nimmer gelegenheid heeft gehad deze taal te gebruiken, behalve in een enkel geval, wanneer hij met zijn vriend Dale R. Curtis samen was. Elder

Cameron werd naar Nederland gezonden om de functie van consul-generaal, standplaats Amsterdam, op zich te nemen.

Vervolgens richtte onze zendingspresident het woord tot ons. "De zendingen horen vaak deze woorden van hen, die zij bezoeken: "Ik heb uw kerk niet nodig, ik geloof en dat is voldoende om zalig te worden." De kern van zijn toespraak was: "Wat moeten wij geloven?" Daarna las zijn oudste dochter Marcia haar toespraak in het Nederlands voor. Het feit in aanmerking genomen dat zij bij haar aankomst in Nederland, ruim twee maanden geleden (terwijl ik dit schrijf namelijk) nog geen woord Nederlands verstond, laat staan kon spreken, mogen wij zeggen dat haar streven om zo spoedig mogelijk onze taal te leren, reeds met goed succes is bekroond en zeer gewaardeerd wordt. Ditzelfde mogen wij zeggen van haar moeder, zuster Muriel Curtis, die hetzelfde in de namiddagvergadering deed.

Alvorens broeder Noot, gemeentepresident van Zeist, het woord kreeg, werd staande lied 51 "Komt, Heil'gen komt", gezongen. Broeder Noot had tot onderwerp van zijn toespraak het Koninkrijk Gods. "Wij zijn burgers van dat koninkrijk, Gods kinderen. Dat mogen wij bij al ons doen en laten nimmer vergeten."

Elder Van Dam had tot onderwerp: De Kerk blijft op aarde bestaan. Hij grondde zijn toespraak op Daniël 2 : 44, 45. (Zie aldaar.) Broeder De Bruyn, raadgever in

het Utrechtse gemeentebestuur, sprak daarna over deze woorden van Lehi: "De mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben" (2 Nephi 2 : 25) Hij maakte het verschil duidelijk tussen vreugde en plezier. Nadat lied 199 "O, mijn Vader" was gezongen, nam president Van Rij het woord. Refererend aan het zo juist gezongen lied zeide hij dat getrouwheid aan het Evangelie ons tot onze hemelse ouders terugvoert, Dit is ons geopenbaard; de Kerk van Jezus Christus rust op openbaring en kan zich om die reden niet bij de oecumene aansluiten.

Deze vergadering werd om 1 uur gesloten met het zingen van lied 197 "Wij gaan voort, steeds voort", door het Utrechtse zangkoor, en gebed, uitgesproken door Elder Boekweg. De vergadering werd door 149 personen bijgewoond.

Tweede vergadering.

Deze nam, onder dezelfde leiding als de ochtendvergadering, om 3 uur een aanvang met een welkomstwoord van de districtspresident Cornelius van Rij en met lied 18 uit de zangbundel: "God volgt voor ons verborgen pân, waarna broeder Wouter E. A. van Beek van de Zeister gemeente voorging in gebed.

Na het voorstellen ter ondersteuning van de algemene autoriteiten en de verschillende functionarissen in de Nederlandse zending door de zendingssecretaris Elder Oliekan, volgde een pianosolo, een gedeelte uit de Sonate Pathetique van Beethoven, uitgevoerd door

Linda Garrard, een Amerikaanse, die op basis van het uitwisselingsprogramma in Amersfoort een middelbare school bezoekt. Dan volgt wat in het verslag over de ochtenddienst reeds werd aangehaald, een toespraak in het Nederlands door zuster Muriel Curtis, welke toespraak aandachtig en met veel waardering voor haar streven om zo spoedig mogelijk onze taal te kunnen spreken, werd aangehoord. Zij bevatte een aansporing tot trouw in het onderhouden van Gods geboden, om onzentwil gegeven. De volgende spreker, Elder Aardema, herinnerde er ons aan dat het Evangelie onveranderlijk is en sedert Adam steeds hetzelfde was, want ook in God is geen verandering en geen schaduw van omkering.

Daarna sprak Elder Mieremet over de goddelijkheid van het Evangelie. Het komt van God en is niet een door mensen opgebouwd systeem. Nadat het eerste en derde vers van lied 173 "Gods Geest brandt in 't harte", was gezongen, sprak broeder Meyer van de gemeente Amersfoort. Zijn thema was: Laat uw licht also schijnen. Vervolgens sprak Elder Mangleson over het thema: De Kerk brengt zaligheid. De Kerk van

Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, want daar wordt Zijn Evangelie in al zijn zuiverheid verkondigd en het is alleen door gehoorzaamheid daaraan, dat wij zalig kunnen worden. Nadat lied 199 "O, mijn Vader" door de aanwezigen staande was gezongen, kreeg schrijver dezès het woord. Hij sprak over het thema: Het Evangelie omvat alles. Het Evangelie is waarheid en niets dan de waarheid. Overal waar waarheid wordt gesproken en naar waarheid wordt gehandeld, daar is een stuk evangelie: in 't gezin, op school of waar ook.

Na een dankwoord van de zendingspresident aan allen die door daadwerkelijke deelname of louter aanwezigheid deze conferentie hebben doen slagen, in 't bijzonder aan Elder Cornelius van Rij voor zijn voorbereidingen en leiding, werd deze laatste vergadering om 5 uur gesloten met het zingen van lied 220 "Heiland, geef een avondzegen", en gebed, hetwelk door broeder Hendrik ten Broeke van de Utrechtse gemeente werd opgezonden.

In deze vergadering waren 127 personen aanwezig.

A.D.J.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Als u rimpels in uw voorhoofd krijgt, laat ze dan niet in uw hart komen. De geest mag nimmer oud worden.

James A. Garfield

Het nieuwe Zendingspresidentschap

President Dale R. Curtis heeft in zijn kwaliteit van President der Nederlandse Zending zijn raadgevers gekozen. Het zendingspresidentschap is thans als volgt samengesteld:

Dale R. Curtis, President

Eugene Engelbert, Eerste raadgever

Cornelius van Rij, Tweede raadgever

Eugene Engelbert werd 9 januari

1929 te Visé, België, geboren. Later verhuisde hij naar Antwerpen, alwaar de zendelingen contact met hem opnamen, nadat zij tevoren een afspraak met zijn vrouw hadden gemaakt. Vijf maanden na die eerste ontmoeting werd hij de 19e februari 1956 gedoopt.

Toen hij de 17e augustus 1964 werd geroepen om als eerste raadgever in het presidentschap van de Nederlandse zending dienst te doen, was Broeder Engelbert Districts-president van Eindhoven, welk district de zuidelijke regio-

nen van Nederland omvat. Vóór die tijd was hij Gemeentepresident van Antwerpen.

Broeder Engelbert is de vader van drie gezonde kinderen, die alle drie onder het eeuwige verbond leven. Deze zegen was een direct gevolg van het aan dit gezin gepredikte Evangelie.

Elder Cornelius van Rij werd 3 januari 1909 als zoon van Jan van Rij en Adriaantje Noordzij in Nederland geboren, waar hij ook zijn meeste onderwijs ontving; hij behaalde zijn Mulodiploma. Na zijn aankomst in Salt Lake City in 1924 volgde hij de L.D.S.-handelschool, waar hij voor accountant studeerde. Hij bezocht ook vervolgcursussen aan de universiteit van Utah en verschillende avondlessen. Hij vervolgde zijn accountantsstudies aan nog een andere universiteit. In de wijken en rin-

gen, waar hij woonde, heeft Elder van Rij in menige functie gearbeid. Hij diende als Z.S. superintendent, Leraar, President van een Zeventigersquorum, Wijksecretaris, Raadgever in de Bisschap, Ring-Z.S. superintendent, enz. Van 1948 tot 1950 was hij op zending in Nederland. De 21ste april 1930 huwde hij Hendrica A. Swart in de Tempel te Salt Lake City. Zij zijn de ouders van drie zoons en één dochter, namelijk Jacob J., William W. (overleden), Cornelius Jr en Henrietta J. Jones.

Betreffende President Dale R. Curtis: Zie „Ster” van augustus j.l. blz. 234/35.

Moge Gods leiding en zegen rusten op deze drie mannen in hun zeer grote en verantwoordelijke taak.

GEDACHTEN VAN ANDEREN

Er zijn twee soorten vrijheid: de valse, waar een mens vrij is te doen wat hij wil; de ware, waar hij vrij is te doen wat hij behoort te doen.

Charles Kingsley

Er is een goede levenswijze, en het is goed de beste wijze te leven. Het verleden is dood, het leeft voor ons alleen voor zo ver wij er uit kunnen leren. Het nu, alleen het nu, is aan ons om in te werken, en de toekomst is aan ons om te scheppen.

James A. Garfield

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT IN DE ZENDING

AMERSFOORT

Walther-Martens, Jopie, 15 oktober 1965

DEVENTER

Waanders-Waanders, Maria Anna; 8 oktober 1965

GEDOOPT IN DE RING

AMSTERDAM

van Banning-Polvliet, Johanna Louise Cornelia Maria; 22 oktober 1965
van Beers, Elisabeth; 5 oktober 1965

DORDRECHT

Tromp, Elizabeth; 5 oktober 1965

ROTTERDAM

Dijksman, Gerritje; 7 juli 1965
Jongste-Spitter, Margaretha; 7 september 1965
Schot, Nelly; 7 september 1965

VERHOOGING EN ORDENING IN HET PRIESTERSCHAP

BRUSSEL

De Sitter, Pierre Albert; 12 september 1965 tot priester
Cherretté, Jozef Guillaume; 12 september 1965 tot leraar
Paviot, René George Rachel; 12 september 1965 tot leraar

EINDHOVEN

Blom, Jan Adriaan; 19 september 1965 tot leraar
Verhoeven, Mattheus Stoffel; 26 september 1965 tot diaken

DEN HAAG

Blom, Michiel Wijnand; 5 september 1965 tot diaken
Gfeller, Roger; 5 september 1965 tot leraar
Lefrandt, Robert; 5 september 1965 tot leraar
Pos, Thomas Fransiskus; 19 september 1965 tot leraar
Beute, Gerhard Johan Anthony; 26 september 1965 tot hoge priester

DEN HELDER

van As, Jacobus Cornelis; 4 juli 1965 tot ouderling
Wanrooij, Johan Derk Jan; 4 juli 1965 tot ouderling
Wanrooij, Hendrikus Gerhardus; 5 september 1965 tot leraar
van Rijswijk, Willem Noel; 5 september 1965 tot priester

November 1965

ROTTERDAM

van der Spek, Dirk; 30 mei 1965 tot ouderling
Banis, Willem F. H.; 29 september 1965 tot ouderling
Korevaar, Rudolph A; 26 september 1965 tot ouderling
Maris, Louis Willem; 30 mei 1965 tot leraar

UTRECHT

Dijkwel, Cornelis; 26 september 1965 tot leraar
van der Meer, Wladislaw Casimir Leopold; 26 september 1965 tot leraar

INGEZEGEND

DEN HAAG

Kooyman, Pieter Johan; 5 september 1965

DEN HELDER

Jager, Wouter Willem; 10 oktober 1965

ROTTERDAM

van der Spek, John David Brent Robert; 4 juli 1965
Wiessenhaan, Margareth Johanna Brigitte; 4 juli 1965
Mikkers, Esther Linda; 12 september 1965

OVERLEDEN

DEN HAAG

de Graaf-Mendel, Trijntje; 7 september 1965

ROTTERDAM

Terreehorst, Arendje; 4 juli 1965
van de Geer, Maria Petronella; 6 juli 1965

ZEIST

van Amstel-Bouwman, Everdina Willemina; 5 oktober 1965

NIJMEGEN

Steffin, Charl Juliet Freddy; 26 september 1965

ZWOLLE

van Harlingen, Jan Tobias; 1 juli 1965

GEHUWD

ENSCHEDÉ

Hofte, Gerrit Jan; en Schoonderbeek, Trijntje; 17 september 1965

OVERGEPLAATST

Day, Larry; van Hoofdkantoor naar Enschede
Adams, Golden; van Enschede naar Groningen

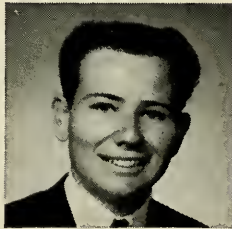
Van Leeuwen, Harro; van Groningen naar Hoofdkantoor
Davis, Kay; van Amsterdam naar Den Haag
Hennefer, Stephen; van Beverwijk naar Rotterdam Noord
Schow, Brent; van Beverwijk naar Ede
Newbold, Reed; van Ede naar Amsterdam
Poteet, Joe; van Den Haag naar Brussel
Staples, Larry; van Brussel naar Hoofdkantoor
Nelson, Steven; van Rotterdam naar Hoofdkantoor
Van Komen, George; van Amsterdam Oost naar Noord Zone
Beckstrand, Orrin; van Haarlem naar Amsterdam
Granger, Terry; van Amsterdam Oost naar Eindhoven
Vander Hoof, George; van Gent naar Beverwijk
Nievaard, Robert; van Zeist naar Hoorn
Knudson, Blair; van Amsterdam West naar Hoorn
De Boer, Neldon; van Heerlen naar Amsterdam Oost
Willie, Don; van Brussel naar Amsterdam West
Vander Beek, Ronald; van Dordrecht naar Amsterdam West
Murphy, Steven M.; van Groningen naar Central Zone
Scheur, Theo; van Amsterdam West naar Utrecht
Bateman, Arnold; van Mechelen naar Amersfoort
Conner, Ronald; van Central Zone naar Dordrecht
Romig, Gary; van Leeuwarden naar Mechelen
Day, Larry; van Enschede naar Hengelo
Nelson, Steven; van Hoofdkantoor naar Gent
Berrett, Brooks; van Alkmaar naar Maastricht
Huffaker, James; van Maastricht naar Hoofdkantoor
Mieremet, Richard; van Amersfoort naar Hoofdkantoor
Hathaway, Charles; van Den Helder naar Hoofdkantoor
Vander Linden, Steven; van Brussel naar Hoofdkantoor
Jackson, Richard; van Groningen naar Antwerpen
Servoss, Kent; van Den Haag naar Antwerpen
Evenhuis, William; van Maastricht naar Brussel
Van Tienderen, Cornelis; van Deventer naar Den Helder
Francom, Mark; van Zendingsschool naar Beverwijk
Minnoch, Don; van Zendingsschool naar Alkmaar
Jensen, Rex; van Zendingsschool naar Amsterdam Oost
Morgan, Randy; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Terburg, Henry; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Nelson, David; van Zendingsschool naar Groningen
Nelson, Charles; van Zendingsschool naar Leeuwarden
McCulloch, Robert; van Zendingsschool naar Utrecht
Heath, Richard; van Zendingsschool naar Zeist
Harroun, Michael; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord
Boyle, Kenneth; van Zendingsschool naar Apeldoorn
Draper, Duane; van Zendingsschool naar Apeldoorn
Kunz, Dwight; van Zendingsschool naar Enschede
De Graaf, Henry; van Zendingsschool naar Hengelo
Wohler, Eddy; van Zendingsschool naar Brussel
Squires, Lorin; van Zendingsschool naar Heerlen
Ence, Brian; van Zendingsschool naar Haarlem
Servaes, Ruddy; van Zendingsschool naar Rotterdam Zuid
Withers, Bryce; van Zendingsschool naar Den Haag
Dalebout, Michael; van Zendingsschool naar Groningen
Dilbeck, Steven; van Zendingsschool naar Deventer
Andrews, Robert; van Zendingsschool naar Maastricht

AANGEKOMEN

Boyle, Kenneth Dan; Phoenix, Arizona
De Graaf, Steven Henry; Long Beach, California
Heath, Richard Carrol; Hyattsville, Maryland
Terburg, William Henry; Homestead, Florida
McClulloch, Robert Larry, Rexburg, Idaho
Ence, Brian Miller; Kaysville, Utah
Squires, Lorin Earl; Centerville, Utah
Draper, Duane Widdison; Farmington, Utah
Francom, Mark Seth; Salt Lake City, Utah
Kunz, Dwight Jackson; Salt Lake City, Utah
Harroun, Michael; Klamath Falls, Oregon
Minnoch, Don Richard; Layton, Utah
Wohler, Eddy; Murray, Utah
Morgan, Randy Aubra; Salt Lake City, Utah
Nelson, David Allen; Lakewood, Colorado
Nelson, Charles Alfred; Tooele, Utah
Jensen, Rex Lee; Salt Lake City, Utah
Servaes, Ruddy Roger Justin; Gent, België
Andrews, Robert Carlton; Los Vegas, Nevada
Dalebout, Michael Lee; Orem, Utah
Dilbeck, Steven Boyd; Moorepark, California
Withers, Bryce C.; Rexburg, Idaho

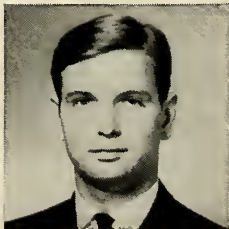
K. D. Boyle

S. H. De Graaf

R. C. Heath

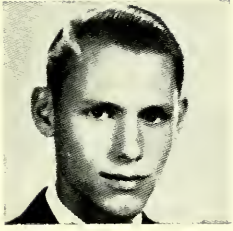
W. H. Terburg

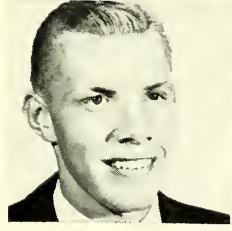
R. L. McClulloch

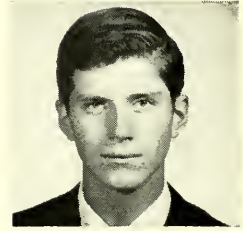
B. M. Ence

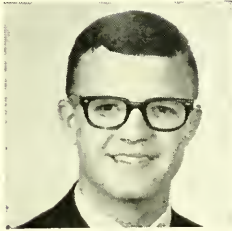
L. E. Squires

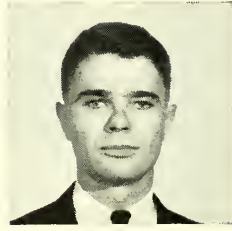
D. W. Draper

M. S. Francom

D. J. Kunz

M. Harroun

D. R. Minnoch

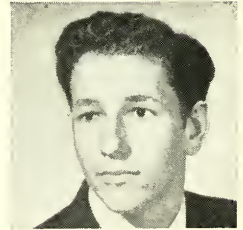
E. Wohler

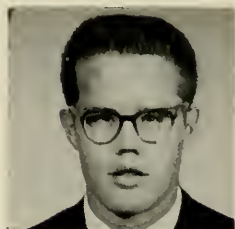
R. A. Morgan

D. A. Nelson

C. A. Nelson

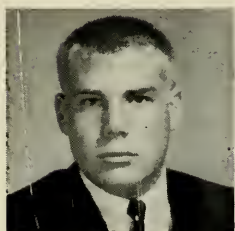
R. L. Jensen

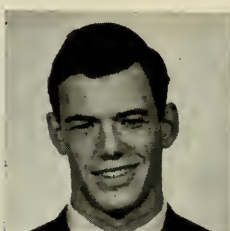
R. R. J. Servaes

R. C. Andrews

M. L. Dalebout

S. B. Dilbeck

B. C. R. Withers

VERTROKKEN

Katherine Alisyn Day; aangekomen 16 oktober 1963, vertrokken 13 oktober 1965.
Werkzaam geweest: Eindhoven, Arnhem, Zendingskantoor.

Ben Borsboom; aangekomen 17 april 1964, vertrokken 13 oktober 1965.
Werkzaam geweest: Zendingskantoor, Hilversum, Leiden, Zendingskantoor.

David Rollins; aangekomen 16 april 1963, vertrokken 13 oktober 1965.
Werkzaam geweest: IJmuiden, Oostende, Brussel, Maastricht, Den Haag, Rotterdam, Haarlem.

Richard Overduyn; aangekomen 16 april 1963, vertrokken 13 oktober 1965.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Gent, Leeuwarden, Haarlem, Rotterdam.

Melvin Springer; aangekomen 16 april 1963, vertrokken 13 oktober 1965.
Werkzaam geweest: Enschede, Hilversum, Centraal Zone, Den Haag, Rotterdam, Arnhem, Noord Zone.

Charles Denton Hathaway; aangekomen 30 april 1963, vertrokken 28 oktober 1965.
Werkzaam geweest: Groningen, Amsterdam, Eindhoven, Antwerpen, Amsterdam, Den Helder, Zendingskantoor.

Steven Cornelius Van der Linden; aangekomen 30 april 1963, vertrokken 28 oktober 1965. Werkzaam geweest: Rotterdam, Arnhem, Oostende, Brussel, Schiedam, Eindhoven, Brussel, Hoofdkantoor.

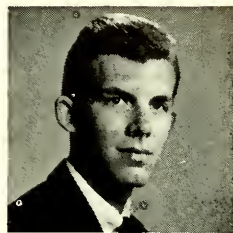
Louis Andries Francois Nell Jr.; aangekomen 5 mei 1963, vertrokken 28 oktober 1965. Werkzaam geweest: Assen, Utrecht, Zwolle, Den Helder, Eindhoven, Zendingskantoor, Leeuwarden, Deventer, Rotterdam, Hilversum, Leiden, Apeldoorn.

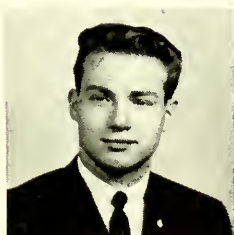
K. A. Day

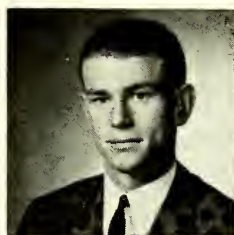
B. Borsboom

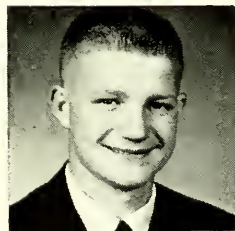
D. Rollins

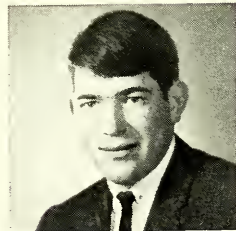
R. Overduyn

M. Springer

C. D. Hathaway

S. C. Van der Linden

L. A. F. Nell Jr.

De onvernietigbaarheid van het leven

door Richard L. Evans, lid van de Raad der Twaalven

Wanneer wij denken aan hen die dit leven hebben verlaten, kunnen schone, voldoening schenkende zekerheden ons troost schenken. Dikwijls halen wij schriftuurplaatsen aan: de werkelijkheid van de opstanding, de zekerheid van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven. Laten wij heden ons wenden tot enige uitspraken van anderen over de toekomst die ons wacht. Cicero zeide: "De dood is niet om over te rouwklagen, wanneer die door onsterfelijkheid wordt gevolgd" . . . wij moeten zeker sterven . . . zonder te weten of dit al of niet vandaag zal gebeuren. Indien de dood ons dus elk uur boven het hoofd hangt, hoe kan een mens dan in ziele rust zijn, als hij hem vreest? . . . Mijn lieve vrienden, ik geloof dat uw vaders nog in leven zijn . . . Ik ben ervan overtuigd dat de ziel met al hetgeen zij heeft bereikt, met haar uitgebreide kennis, haar talrijke ontdekkingen, dat een natuur die zo vele gaven in zich heeft, op zich niet sterfelijk kan zijn. Het is ook een sterk bewijs dat de mensen de meeste dingen vóór de geboorte wisten, dat zij, als kleine kinderen, talloze feiten zo snel in zich opnemen dat hierdoor wordt aangetoond dat zij dit niet voor de eerste keer deden, doch dat zij zich die herinnerden . . . Is daar tevens niet het feit dat de wijste mens altijd met opgewektheid sterft en de onwijste met de minste? Geloof u niet dat de ziel met het helderste en verst reikend in-

zicht ziet, dat zij aan 't begin van iets beters staat? Niet alleen dat ik verlang diegenen te zien, die ik heb gekend, maar ook diegenen, van wie ik heb gehoord en gelezen. Ik zal mij niet alleen begeven naar hen, die ik zo juist heb genoemd, maar ook naar mijn zoon . . . Men dacht van mij dat ik dit verlies heldhaftig zou dragen, niet dat ik het geheel zonder verdriet zou ondergaan, maar ik vond zelf troost in de gedachte, dat onze scheiding niet voor lang zou zijn. Door inspiratie, door openbaring en met intuïtieve zekerheid hebben de mensen de eeuwen door zich aldus uitgelaten. En God heeft hen niet bedrogen of misleid in hun liefde voor het leven en voor de hunnen. Dit is niet het einde van een persoonlijk bestaan; het leven wordt niet vernietigd, dat is onlogisch. En zo komen wij dan opnieuw, uit vele bronnen, tot deze zekerheid: Zij die ons hebben verlaten, leven nog, en waar zij zijn, kunnen wij ook komen. De zekerheid van persoonlijk en eeuwig voortbestaan is daar, niet omdat wij het zo wensen, maar omdat het waar is. Zoals een dichter zeide:

*Stil ga ik mijn weg in de donkere
nacht,
Onder de donkerblauwe sterren-
hemel.
Ik vraag niet waarheen de weg mij
leidt,
Want ik weet dat gij daarginds mij
wacht.*

20 DEC 1965